

Man gif derpaa til det næste Nummer paa Dagsordenen: 2den Behandling af Forslag til Lov, hvorved § 3 Nummer 10 i Frdg. af 30te April 1824 om Præssters Embede med Hensyn til Ægteffab forandres. (1ste Behandling findes i Tidenden, Spalte 678—79.)

Intet Ændringsforslag var tillet; Lovforslaget i dets Heelhed fattes under Forhandling.

Justitsministeren: Jeg kan ikke andet end billige de Forandringer, som ere tilsigtede foretagne i Frdn. af 30te April 1824, § 3 Nummer 10 ved det Forslag, som nu foreligger til Behandling. Det forekommer mig, at der er vægtige Grunde, der tale for — saaledes som ogsaa af den ærede Forslagsstiller er anført — at indfranke den Virkning, som modtagen Udelse af Fattigvæsenet har for en Mandsperson med Hensyn til at indgaae et Ægteffab, til en vis bestemt Frist, og endnu vægtigere Grunde, forekommer det mig, at der tale for den anden Forandring, som Forslaget gaaer ud paa, nemlig at Understøttelse, ydet et Fruentimmer, aldeles ikke skal være til Hindrer for, at hun indgaaer Ægteffab. I sidste Henseende skal jeg, navnlig i Anledning af en Bemærkning, der faldt under Sagens 1ste Behandling, tilføie, at det kun er Brudgommens Forsørgelsescommune, der paa Grund af en ydet Understøttelse til det Fruentimmer, med hvem han vil indlade sig i Ægteffab, har retlig Adgang til at forhindre hendes Ægteffab, hvorimod Fruentimmerets Forsørgelsescommune aldeles ingen Ret har i saa Henseende. Dette angaaende Lovens Realitet. Hvad Formen angaaer, da skal jeg med Hensyn til Mellemføetningen: „dog efter den Tid, hans Forsørgelse som Barn ophørte,“ bemærke, at den forekommer mig at være overflødig; thi den Understøttelse, som er ydet et Barn, er ikke ydet Barnet, men Barnets Forældre og kan altsaa ikke have nogen Indflydelse paa den Paagældendes senere Afgang til Ægteffab, naar den til Ægteffabs Indgaaelse fornødne Alder er opnaaet. Skal denne Mellemføetning, der er optagen efter Forordningen af 30te April 1824, bibeholdes, forekommer det mig, at der i et

hvert Tilfælde maa foregaae en Forandring i den. Dengang nemlig Forordningen af 30te April 1824 udkom, gjaldt endnu den ældre Bestemmelse i Tillægsplakaten af 14de December 1810, for Fattigvæsenet, hvori der ikke var sat nogen bestemt Grændse for, naar Barnealderen skulde ophøre; men nu have vi en Bestemmelse derom i den nye Forordning af 24de Januar 1844, § 9, som siger, at Barnealderen skal ophøre med det 18de Aar. Forsaavidt altsaa, at denne Bestemmelse skal bibeholdes, og jeg erkjender, at der egentlig ikke er noget Urigtigt deri, bør den redigeres saaledes, at det kommer til at hedde: „dog efter det fyldte 18de Aar.“ Til disse korte Bemærkninger skal jeg indfranke mig.

Blod: Da den høitærede Justitsminister i det Hele taget har sluttet sig til Lovforslaget, skal jeg indfranke mig til at bemærke, at jeg, ligesom den ærede Minister, fuldkommen erkjender, at den af ham omtalte Mellemføetning er overflødig; men Grunden til, at jeg har optaget den, er, at jeg vilde bibeholde, hvad der stod i § 3 under Nr. 10 i bemeldte Forordning, og jeg var af den Formening, at, da man ikke vilde gjøre nogen Forandring heri, maatte denne Bestemmelse optages i den nye Lov. Jeg skal forsøge til 3die Behandling at foranledige tillet et Ændringsforslag i denne Anledning.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattes Lovforslaget (see Anhang Spalte 761—62) og tillige dets Overgang til 3die Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 59 Stemmer.

Ændringsforslag indkrævedes til Onsdag Aften.

Efter Dagsordenen gif man derpaa til 1ste Behandling af Forslag til Lov, indeholdende nogle Bestemmelser i Henseende til Bygninger, der opføres i Kjøbstæderne, med Undtagelse af Kjøbenhavn, eller disses nærmeste Omegn. Lovforslaget findes i Anhang, Sp. 873 ff.)